

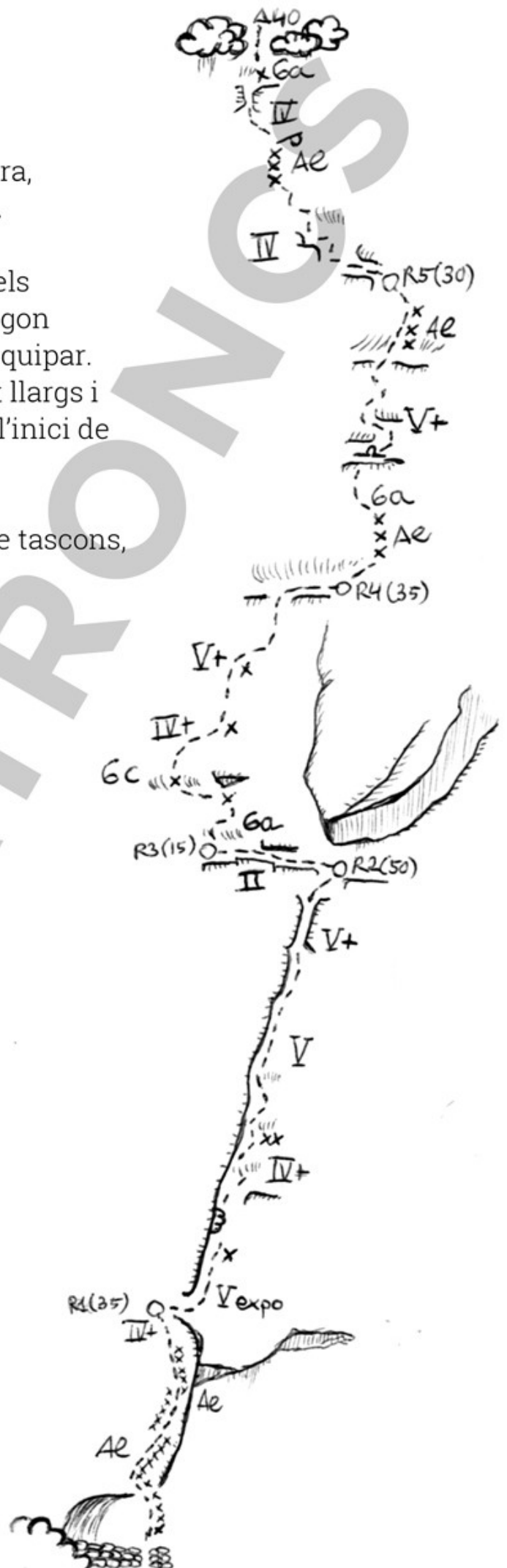
PARET DE CANALDA

1879 (MD+) 205m

Primera ascensió a càrrec d'en Fredi Parera, Ricard Darder i Armand Ballart l'any 1994.

Escalada combinada i acrobàtica en un dels sectors més espectaculars de Canalda. Segon llarg sensacional resseguint un diedre a equipar. Cinquena tirada amb els passos d'Ae molt llargs i sortides vibrants. Roca molt bona menys l'inici de la segona tirada, un pèl exposada.

Material: 22 cintes (pel primer llarg), joc de tascons, joc de Camalots fins al #3 i els estreps.

La banda de ponent de la Paret de Canalda s'intueix contundent. Una manera força acrobàtica de descobrir-ho és resseguint la 1879, escalada combinada sorprenent i més exigent del que pugui semblar a primer cop d'ull.

Una primera tirada d'artificial d'expansió ens mena a l'elegantíssim diedre del segon llarg que protegirem amb traça a base de tascons i friends. El quart llarg té un passatge de 6c que es va obrir sense l'expansió que protegeix el pas (col·locada pel segon de corda mentre recuperava la tirada).

Les dos darreres tirades van ser obertes per dalt, essent la penúltima la més patidora, sobretot si no som gaire alts.

- Via: 1879
- Zona: Canalda
- Dificultat: 6c/Ae (MD+)
- Dificultat obligada: 6a/Ae
- Llargària: 205 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Semi-equipada amb parabolts i espits
- Material: 22 cintes exprés (pel primer llarg), joc de tascons, joc de Camalots fins al #3 i els estreps
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Des de Solsona prenem la carretera de Sant Llorenç (LV-4241). Un cop a Coll de Jou prenem el desviament direcció Cambrils (L-401) i continuem per aquesta carretera fins passar sota la paret. Hi ha un aparcament per un vehicle just al costat de la pista que puja fins a Cala Rita. Remuntem la pista caminant. La via comença a un tancat característic sota un gran extraplom a l'esquerra de Ca la Rita.

La via:

La 1879 és una escalada combinada amb passatges espectaculars i fotogràfics. La roca és de la bona de Canalda menys els primers metres de la segona tirada, que endemés és exposada fins atènyer el primer espit.

Aquest segon llarg és realment bo, desequipat a excepció de l'esmentat espit i una reunió intermèdia que no cal muntar. No obstant podem protegir la jugada suficientment bé a base de flotants.

La quarta tirada té el pas més difícil de la via, una superació de panxa que cubica 6c i que es va obrir sense l'espit que ara protegeix el crux; aquest el col·locà el segon de corda mentre recuperava el llarg després de consensuar la jugada.

Els dos darrers llargs es van muntar per dalt; el cinquè té dos seccions d'Ae amb passos prou llargs per esllomar-nos i una sortida en lliure trepidant, per no dir una altra cosa.

Finalment, la sortida de la via també ens reserva una darrera apretada no apta per

baixets.

Descens:

Des del final de via remuntem uns metres fins trobar un corriol. Seguim pel corriol cap que marxa cap a l'oest i després baixa fins a Ca la Rita i d'allà a la carretera (40 minuts aproximadament).